

per naturam, vel per externam accessionem. Sed cogitatio particulæ inesse non potest per naturam, sic enim ipsi esset essentialis & ab ea separari non posset, sic semper cogitarent particulæ in omnibus locis, quod absurdum. Si cogitatio particulæ inest per externam accessionem, necesse est, ut hoc fiat ex variatione figuræ, motus & situs ad aliam particulam vel corpus. Si vero cogitationes ex figurarum & motuum diversitate promanarent, non apparet ratio, cur majora corpora easdem figuras & motus admittentia non multo magis cogitent, quam minora.

§. XX.

Qui potentias & operationes animæ considerat, retrahitur a materia, nullas enim figuras vel motus invenit; attrahitur vero ad substantiam spiritualem DEoque perfectissimo Spiritui quodammodo similem, quia DEus substantia spiritualis est & certissime cogitat. Sic potentia & operationes animæ nos ad spirituale subjectum per naturam suam ducunt. Si cognosceremus ex operationibus & potentiis animæ, cogitationes esse figuras vel rotundas vel quadratas, vel motus materiæ, dicendum esset, subjectum potentiarum & operationum esse materiale; Sed quia nihil tale cognoscimus, non apparet ratio cur subjectum materiale contra naturæ ductum statuamus.

§ XXI.

Objiciunt quidam contra immaterialitatem animæ: Quicquid non habet partes extra partes, id aut DEus est, aut nihil. Anima non habet partes extra partes, quia immaterialis est. Ergo, Respondemus: dari tertium: Quicquid non habet partes extra partes, illud aut DEus est, aut aliquid simile DEO, aut nihil. Anima est aliquid simile DEO, possibile enim est DEO, creare substantiam spiritualem & sibi quodammodo similem; & talem existere, experientia testatur.

§. XXII.

Objiciunt quidam porro: Si anima est immaterialis, sequitur, eam non posse movere corpus, quia inter animam immaterialem & mo-